

РЕШЕНИЕ

№ 3984

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2101** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗК [фирма] срещу съдебно решение от 28.01.2013г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22 състав, постановено по НАХД № 24847 /2011г. с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р – 10 - 955/3.09.2011г., издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на основание чл. 317, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗК У. Ад е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 317, ал. 3, във връзка с ал. 1, предл. първо КЗ.

Касаторът излага подробни съображения, че решението е неправилно и незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли да се отмени решението на първоинстанционния съд и вместо него да се постанови друго с което се отмени наказателното постановление. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът КФН оспорва жалбата и моли да се остави в сила обжалваното решение. Представя подробни писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба, издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Със съдебно решение от 28.01.2013г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22 състав, постановено по НАХД № 24847 /2011г. е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р – 10 - 955/3.09.2011г., издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на основание чл. 317, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗК У. АД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 317, ал. 3, във връзка с ал. 1, предл. първо КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля В. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че ЗК [фирма] е осъществила състава на нарушението за което е санкционирана.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства. От същите обаче, не се установява по несъмнен начин извършване на нарушението по чл.317 ал.3 във връзка с ал.1, предл.1 от КЗ.

Административнонаказателната отговорност на ЗК [фирма] е ангажирана за нарушение на чл. 317, ал. 3, във вр. с ал. 1, предл. 1 КЗ, която норма предвижда санкция за застраховател, който е представил невярна информация във връзка с осъществявания застрахователен надзор, а съгласно чл. 7 КЗ, застрахователният надзор представлява регулирането и надзорът по отношение на дейностите „застраховане” и „презастраховане”, който се осъществява от КФН (комисията), съгласно нормите на КЗ. В този смисъл и при тълкуване на нормата на чл. 317, ал. 3 КЗ, се налага извода, че законодателят е предвидил ангажиране на административнонаказателната отговорност на застраховател за предоставяне невярна информация на свързания с упражнявания от

комисията застрахователен надзор, а не за всяко предоставяне на информация. Посоченото в НП наличие на поправка в датата на сключване на комбинирана застрахователна полица № 05 – 5 - 1000701296J, а именно, че в същата е посочено, че полицата е сключена на 23.12.2010г., а от изисканото копие от застрахования К. е установено, че датата на сключване на полицата е 27.12.2010г., може да има значение във връзка с валидността на договора, но не и за целите на застрахователния надзор в конкретния случай и чрез представянето на застрахователната полица в КФН не може да се приеме, че посредством нея е предоставена невярна информация, по аргумент и на разпоредбата на чл. 294, ал 4 във вр. с ал. 1 КЗ, съгласно която в КФН регулярно се изпраща справка за сключени или прекратени застрахователни договори, а не самите застрахователни договори.

Съгласно чл. 317, ал. 3 КЗ застраховател, който предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор се налага имуществена санкция в размер от 20 000 лева до 100 000 лева. Нормата на чл. 7 КЗ определя обхвата на застрахователния надзор върху всички дейности по чл. 1, ал. 1 КЗ, включително застрахователния договор, съгласно чл. 1, ал. 1, т. 4 КЗ. По силата на чл. 184, ал. 3, т. 9 КЗ датата и мястото на сключване на застрахователния договор са част от неговото съдържание.

В процесният случай ЗК У. АД е санкционирана за това, че на 03.01.2011г. е представила на надзорния орган невярна информация относно датата на сключване на застрахователна полица № 05 – 5 - 1000701296J, чрез представянето на копие от договора с поправена дата. Както в АУАН, така и в НП не се посочва, че невярната информация е подадена чрез справка за отчитане на сключените застрахователни договори. Данните относно датата на сключване на процесния застраховател договор са предоставени на надзорния орган в рамките на извършвана спрямо ЗК У. АД проверка по чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗКФН, а като дата на нарушението е посочена датата, на която застрахователят е представил завереното копие от втория екземпляр на бланковата застрахователна полица с писмо вх. № РГ-10-07/118 от 03.01.2011г. във връзка с писмо изх. № 10-07-118/28.12.2010г. на КФН.

По отношение на тази застрахователна полица, в АУАН и НП не се съдържа описание на фактите и обстоятелствата, при които от страна на застрахователя е представена информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор, за да се твърди, че дружеството е подало невярна такава информация относно реквизит на договора. Представянето на препис от застрахователната полица в хода на извършваната срещу застрахователя проверка не представлява подаване на информация до надзорния орган, относно сключените застрахователни договори по см. на чл.317 ал.1 от КЗ, в това число и относно един от реквизитите по чл. 184, ал. 3, т. 9 КЗ, поради което не е налице административно нарушение, което да подлежи на санкциониране по чл. 317, ал. 3 КЗ. Поведението на ЗК [фирма] не може да бъде квалифицирано като представяне на невярна информация, поради това, че полицата е документ, а не информация. Информацията представлява съобщение, сведение за нещо; осведомяване, изявление, което съдържа твърдения и обосновка на определена фактическа обстановка. Административнонаказващият орган не е установил на какво се дължи разминаването в датите на сключване на застрахователния договор по процесната застрахователна полица и коя е действителната дата на документа. От представените по делото доказателства е видно, че на 03.01.2011. санкционираната застрахователна компания е

предоставила на КФН всички документи, които са й поискани и с които е разполагала. От ЗК У. АД не е поискана допълнителна информация относно точната дата на сключване на застрахователния договор и какви са причините за коригирането на датата. За тези обстоятелства информация не е изискана и от застрахователния брокер, респективно застрахователния агент, осъществил посредничеството при сключване на процесния договор. Обстоятелството, че датите на двете копия от полицата са различни, само по себе си не означава, че тази, посочена на копието, представено от ЗК [фирма] е невярна. Във връзка с установяване на вярната дата на сключване на полицата не са събрани никакви доказателства. Следователно, дори да се приеме, че самата полица представлява информация по смисъла на чл.317, ал. 3 КЗ, не е установено и доказано по надлежен ред, че полицата е подправена и че информацията в нея е невярна. Касационната инстанция приема, че констатираното разминаване в датите на сключване на договора не се е отразило на целите на застрахователния надзор.

Като не е отчел всичко гореизложено, съставът на въззивния съд е постановил в нарушение на закона незаконосъобразен съдебен акт, който следва да бъде отменен. Настоящият съд следва да се произнесе по същество и да отмени и спорното НП.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 28.01.2013г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22 състав постановено по НАХД № 24847 /2011г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № Р – 10 - 955/3.09.2011г., издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на основание чл. 317, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗК У. АД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 317, ал. 3, във връзка с ал. 1 предл. първо КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: